

Torza nadějí

Hana Zagorová

Vždy přicházíš, když nejsem doma.
Chceš sůl mi vetřít do bolístek
a soused s pýchou majordoma
hned říká, že mám v schránce lístek.

Pak čtu ty řádky plna trémy...
Pan pisatel prý vzpomíná si...
A napůl zvadlé chryzantémy,
že je tu listopad, mi hlásí.

Kam listy padající,
kam jen se podějí...
Ty slzy na krajíci,
ta torza nadějí?

Kam listy padající,
kam jen se podějí...
Ty slzy na krajíci,
ta torza, torza, torza nadějí.

Tvůj dopis s podzimem mi splývá.
Je plný nostalgických nálad.

Jak stáda hříbat volnohřívá,
já navzdor deštům hodlám cválat.

Až za pár týdnů vyjdu z vrátek,
drozd začne zpívat na mé římse.
Já dostanu se do obrátek,
zas zajizvím a olistím se.

Kam listy padající,
kam jen se podějí...
Ty slzy na krajíci,
ta torza nadějí?

Kam listy padající,
kam jen se podějí...
Ty slzy na krajíci,
ta torza, torza, torza nadějí.

Kam listy padající,
kam jen se podějí...
Ty slzy na krajíci,
ta torza nadějí?

Kam listy padající,
kam jen se podějí...

Ty slzy na krajíci,
ta torza, torza, torza...

Kam listy padající,
kam jen se podějí...
Ty slzy na krajíci,
ta torza nadějí?

Kam listy padající,
kam jen se podějí...
Ty slzy na krajíci,
ta torza, torza, torza...